

บทเรียนที่ ๓.๔ กรณีศึกษาความรุนแรงต่อเด็ก

ในบทเรียนนี้ เป็นการนำเสนอข้อมูลผู้ถูกระงับและผู้กระทำ ความรุนแรงต่อเด็ก ซึ่งเป็นคนในครอบครัว สถานการณ์ความรุนแรงของกรณีศึกษา และแนวทางการคุ้มครองสวัสดิภาพของกรณีศึกษา ดังนี้

๑. ข้อมูลผู้ถูกระงับและผู้กระทำ

๑) **ผู้ถูกระงับ** นางสาวมุก (หรือน้องมุก นามสมมุติ) อายุ ๑๗ ปี ปัจจุบันศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ ๒ อาศัยอยู่กับพ่อ เนื่องจากพ่อแม่แยกทางกันตั้งแต่น้องมุกยังแบเบาะ (อายุราว ๒-๓ เดือน) หลังจากพ่อแม่แยกทางกัน น้องมุกอยู่กับแม่มาตลอด จนกระทั่งน้องมุกโตขึ้น อายุได้ ๔ ขวบ และเข้าโรงเรียนอนุบาลแล้ว ในช่วงปิดเทอมพ่อก็จะมารับน้องมุกไปเที่ยว และเมื่อน้องมุกกลับไปอยู่กับแม่ แม่สังเกตเห็นว่าน้องมุกมีอาการผิดปกติ “น้องมุกนั่งเงียบ ๆ ไม่ค่อยพูดคุย สำเนียงเหมือนแต่ก่อน” แม่ได้พูดคุยเพื่อสอบถามน้องมุกว่าเป็นอะไร เกิดอะไรขึ้น น้องมุกจึงเล่าให้แม่ฟังว่า ช่วงที่ไปอยู่กับบ้านพ่อ “น้องมุกถูกปู่จับถอดเสื้อผ้า แล้วปู่ก็มาอยู่บนตัว” ซึ่งน้องมุกไม่เข้าใจว่าการกระทำของปู่คืออะไร หลังจากนั้นแม่จึงไม่ให้น้องมุกไปอยู่กับพ่ออีกเลย ทำให้น้องมุกไม่มีความผูกพันกับพ่อ ต่อมาเมื่อน้องมุกอายุ ๙ ขวบ แม่ก็เสียชีวิต น้องมุกจึงจำเป็นต้องย้ายมาอยู่กับพ่อ

หลังจากที่น้องมุกอยู่กับพ่อได้ประมาณ ๒ ปี (มุกอายุ ๑๑ ปี) พ่อไปรับปู่ (ขณะนั้นปู่อายุ ๖๘ ปี ปัจจุบันอายุ ๗๔ ปี) มาอยู่ด้วยและห้ามปู่ยุ่งเกี่ยวกับน้องมุกอีก น้องมุกและปู่จึงไม่เคยพูดคุยกัน ต่างคนต่างอยู่

๒) **ผู้กระทำรุนแรง** นายหนุ่ม (นามสมมุติ) พ่อของน้องมุก ปัจจุบันอายุ ๔๔ ปี มีอาชีพขับรถแท็กซี่ เป็นคนเจ้าอารมณ์ ใจร้อน ไม่มีเหตุผล ชอบกินเหล้า ชอบใช้กำลังทำร้ายน้องมุกเมื่อไม่พอใจ พ่อไม่ต้องการให้น้องมุกเรียน อยากให้น้องมุกอยู่บ้านคอยทำงานบ้าน ไม่ชอบให้คบหากับใคร เมื่ออยู่ต่อหน้าคนอื่น พ่อก็จะทำดี พูดดีกับน้องมุก น้องมุกเล่าว่า พ่อเคยไม่ยอมให้น้องมุกไปโรงเรียนติดต่อกันเป็นเวลาหลายสัปดาห์ เพื่อให้น้องมุกหมดสิทธิสอบหรือถูกไล่ออก แต่เนื่องจากทางโรงเรียนรับทราบปัญหาของน้องมุกจึงผ่อนผันให้ ทำให้น้องมุกมีสิทธิเรียนต่อจนจบมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และได้เรียนต่อจนถึงชั้น ปวช.

๒. สถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว

ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อ (นายหนุ่ม) กับน้องมุกไม่ค่อยดีนัก ครั้งหนึ่งขณะที่น้องมุกกำลังทำงานบ้านอยู่ ไม่แน่ใจว่าทำอะไรให้พ่อไม่พอใจ พ่อจับน้องมุกมัดไว้กับเสาบ้านแล้วตี ตบ ต่อย หรือเตะ จนพอใจ ถึงแม้ว่าน้องมุกจะส่งเสียงร้องดังเท่าไรก็ไม่มีใครเข้ามาช่วย พ่อมักจะบอกกับคนอื่น ๆ ว่า น้องมุกเกเร และดื้อ จึงต้องทำโทษ ซึ่งน้องมุกไม่เคยเข้าใจว่าเพราะอะไรพ่อจึงต้องทำร้ายเธอ

ครั้งล่าสุด ก่อนที่น้องมุกจะมาขอความช่วยเหลือ พ่อจะจับน้องมุกโกนหัว ใช้เชือกมัดข้อมือไว้ ใช้ไม้แขวนเสื้อตีน้องมุกตามลำตัว และใช้ตะหลิวตีหัว ทำให้น้องมุก

หนีไปหาอา (ผู้หญิง) ที่อยู่ในจังหวัดเดียวกัน และเล่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ให้อาฟัง อาจึงพาน้องมุกมาขอความช่วยเหลือที่หน่วยงานของรัฐ (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์)

๓. แนวทางการคุ้มครองสวัสดิภาพ

๑) การรับแจ้งเหตุ กรณีศึกษาของน้องมุกนี้ มีการแจ้งเหตุที่หน่วยงานของรัฐคือ ศูนย์ช่วยเหลือสังคม ๑๓๐๐ (One Stop Crisis Center-OSCC) โดยผู้ถูกกระทำ รุนแรง/ผู้เสียหาย (น้องมุก) มากับญาติที่เป็นอา (ผู้หญิง) ของผู้ถูกกระทำ โดยในเบื้องต้นอาของผู้ถูกกระทำ (น้องมุก) ได้ติดต่อทางโทรศัพท์เพื่อสอบถามว่าควรจะดำเนินการอย่างไรต่อไป เจ้าหน้าที่ของ ๑๓๐๐ ได้ประสานให้ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พมจ.) ดำเนินการต่อไป

ต่อมาผู้ถูกกระทำและญาติได้เดินทางมาพบกับผู้ปฏิบัติงาน คือ พนักงานเจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ประสงค์จะขอรับการคุ้มครองสวัสดิภาพ ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

๒) การประเมินเบื้องต้น เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ ได้พูดคุยกับผู้ถูกกระทำ/ผู้เสียหาย (น้องมุก) และญาติที่พามา ในการประเมินสภาพร่างกายภายนอก พบว่าน้องมุกถูกโกนผม ตามแขนและลำตัวมีร่องรอยการถูกเขียนตี มีรอยเขียวช้ำที่แขนและข้อมือ สอดคล้องกับคำบอกเล่าของน้องมุก ซึ่งเป็นผู้ถูกกระทำที่ระบุว่า “พอจะจับน้องมุกโกนหัว ใช้เชือกมัดข้อมือไว้ ใช้ไม้แขวนเสื้อตีน้องมุกตามลำตัว และใช้ตะหลิวตีหัว”

๓) การให้คำแนะนำปรึกษาและคุ้มครองเบื้องต้นกรณีที่ถูกกระทำเป็นเด็ก ในกรณีนี้ จากการประเมินเบื้องต้น พบว่า เป็นการกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่พ่อบุชกร่างกายและจิตใจของลูก ซึ่งเป็นผู้ถูกกระทำ/ผู้เสียหายที่ยังเป็นเด็ก (อายุ ๑๗ ปี) เจ้าหน้าที่ได้ขอหารือกับพนักงานเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการ ดังนี้

๓.๑) การตรวจร่างกาย เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ ประสานงานกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้คำแนะนำให้อาพาน้องมุก ซึ่งเป็นผู้ถูกกระทำรุนแรง ไปตรวจร่างกายที่โรงพยาบาล โดยประสานงานกับโรงพยาบาลประจำจังหวัด มีการประสานส่งต่อไปที่ศูนย์พึ่งได้ของโรงพยาบาล โดยให้นำผลการตรวจร่างกายมาใช้เป็นหลักฐานในการคุ้มครองสวัสดิภาพต่อไป

๓.๒) การแจ้งความดำเนินคดี ผู้กระทำเป็นพ่อกระทำรุนแรงต่อลูกเป็นการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งผู้ถูกกระทำและผู้กระทำเป็นบุคคลในครอบครัวเดียวกัน พนักงานเจ้าหน้าที่ได้แนะนำให้ดำเนินการให้ความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ และตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖

- การกระทำของพ่อเป็นที่กระทำผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๖ ใช้กำลังบังคับละเมิดทางเพศและความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๕ คือ ทำร้ายร่างกาย ฆาตกรรมตีลำตัว แขน และเนื่องจากน้องมุกเป็นลูก การกระทำของพ่อถือเป็นการกระทำ ด้วยความรุนแรงต่อบุคคลในครอบครัวด้วย
- ส่วนปู่กระทำความผิดฐานกระทำอนาจารและกระทำชำเราเด็ก

ในการดำเนินการของพนักงานสอบสวน จะต้องสอบปากคำน้องมุก โดยมีนักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลที่เด็กร้องขอ และพนักงานอัยการ เข้าร่วมในการสอบปากคำผู้เสียหาย ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงว่าการกระทำของพ่อ และปู่เข้าข่ายความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตราใดบ้าง เพื่อตั้งข้อหา และดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนด

***ความรู้เพิ่มเติม**

มาตรา ๒๗๖ ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นโดยขู่เข็ญด้วยประการใดๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยผู้อื่นนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้ผู้อื่นนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท การกระทำชำเราตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำโดยการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำกระทำกับอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น หรือการใช้สิ่งอื่นใดกระทำกับอวัยวะเพศหรือ ทวารหนักของผู้อื่น ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืน หรือวัตถุระเบิด หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโหมมหนิง หรือกระทำกับชายในลักษณะเดียวกัน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต ถ้าการกระทำความผิด ตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำความผิดระหว่างคู่สมรสและคู่สมรสนั้นยังประสงค์ จะอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยา ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้เพียงใดก็ได้ หรือจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองความประพฤติแทนการลงโทษก็ได้ ในกรณีที่ศาล มีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก และคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ประสงค์จะอยู่กินด้วยกัน ฉันสามีภริยาต่อไป และประสงค์จะหย่า ให้คู่สมรสฝ่ายนั้นแจ้งให้ศาลทราบ และ ให้ศาลแจ้งพนักงานอัยการให้ดำเนินการฟ้องหย่าให้

มาตรา ๒๗๗ ผู้ใดกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี ซึ่งมีใช้ภริยา หรือสามีของตน โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึง ยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท การกระทำชำเราตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำโดยการใช้อวัยวะเพศ ของผู้กระทำกับอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น หรือการใช้สิ่งอื่นใดกระทำ กับอวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่น ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต ถ้าการกระทำ ความผิดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสามได้กระทำโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกัน

อันมีลักษณะเป็นการโหมเร่งเด็กหญิงหรือกระทำกับเด็กชายในลักษณะเดียวกัน และเด็กนั้นไม่ยินยอม หรือได้กระทำโดยมีอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยใช้อาวุธ ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกระทำ โดยบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปีกระทำต่อเด็กซึ่งมีอายุกว่าสิบสามปี แต่ยังไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กนั้นยินยอม และภายหลังศาลอนุญาตให้ทั้งสองฝ่ายสมรสกัน ผู้กระทำผิดไม่ต้องรับโทษ ถ้าศาลอนุญาตให้สมรสในระหว่างที่ผู้กระทำผิดกำลังรับโทษในความผิดนั้นอยู่ ให้ศาลปล่อยผู้กระทำผิดนั้นไป

มาตรา ๒๘๕ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๖ มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๘ ทวิ มาตรา ๒๗๙ ตี มาตรา ๒๗๘ มาตรา ๒๗๙ มาตรา ๒๘๐ มาตรา ๒๘๑ หรือมาตรา ๒๘๓ เป็นการกระทำแก่ผู้สืบสันดาน ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแล ผู้ที่อยู่ในความควบคุมตามหน้าที่ราชการหรือผู้อยู่ในความปกครอง ในความพิทักษ์หรือในความอนุบาล ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ หนึ่งในสาม

มาตรา ๒๘๕ ผู้ใดทำร้ายผู้อื่น จนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจของผู้อื่นนั้น ผู้นั้นกระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๓.๓) การป้องกันไม่ให้ถูกกระทำซ้ำ จากการประเมินเบื้องต้น เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ และพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่า น้องมุก เป็นผู้ถูกกระทำที่เป็นเด็ก อายุเพียง ๑๗ ปี มีผู้กระทำ (นายหนุ่ม) เป็นพ่ออาศัยอยู่บ้านเดียวกัน หากกลับไปอยู่ที่บ้าน อาจไม่ปลอดภัยจากการถูกรังแกซ้ำ จึงได้หารือกับญาติที่เป็นอา (ผู้หญิง) ว่าจะสามารถให้การดูแลน้องมุกได้หรือไม่ โดยให้เหตุผลความจำเป็นในการแยกน้องมุกออกจากบ้านที่มีผู้กระทำอยู่ด้วย

จากการหารือกับอาของน้องมุก ได้ข้อมูลสรุปได้ว่า บ้านของอา (ผู้หญิง) ได้เปิดให้เป็นสถานที่สำหรับเล่นสนุกเกอร์ มีวัยรุ่นและคนอื่น ๆ ในชุมชนเข้าออกบ้านของอาได้ตลอดเวลา อาจึงเป็นห่วงเกรงว่าน้องมุกอาจไม่ปลอดภัย นอกจากนี้ อา ยังเห็นว่าพ่อของน้องมุก (พี่ชาย) รั้งบ้านของอา หากทราบว่าน้องมุกมาอยู่ที่บ้าน พ่ออาจมาทำร้ายหรือตามตัวกลับไปอยู่กับพ่อเช่นเดิมได้

จากข้อมูลดังกล่าว เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ขอหารือกับอาของน้องมุกว่าจะยินยอมให้น้องมุกไปอยู่ในสถานที่ปลอดภัยสำหรับเด็กเป็นการชั่วคราว ซึ่งเป็นสถานที่ของหน่วยงานราชการ เช่น บ้านพักเด็กและครอบครัว หรือไม่ ในที่สุดอา ก็ตัดสินใจว่า จะขอนำน้องมุกไปอยู่ที่บ้านก่อนหลังจากไปลงบันทึกประจำวันไว้ที่สถานีตำรวจและพาน้องมุกไปตรวจร่างกาย

๔) การแสวงหาข้อเท็จจริง เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการฯ และพนักงานเจ้าหน้าที่ฯ ได้ประสานงานกับทีมสหวิชาชีพเพื่อหาแนวทางให้ความช่วยเหลือ โดยประสานงานกับองค์กรเอกชนที่ทำงานด้านเด็กเพื่อจัดประชุมทีมสหวิชาชีพเพื่อช่วยเหลือผู้ถูกกระทำ (case conference) โดยเชิญนักสังคมสงเคราะห์ จิตแพทย์/นักจิตวิทยา เจ้าหน้าที่บ้านพักเด็กและครอบครัว เจ้าหน้าที่ตำรวจ/พนักงานสอบสวนหญิง เจ้าหน้าที่จากศูนย์พึ่งได้ จากโรงพยาบาลของรัฐ เพื่อหาแนวทางจัดประชุมให้คำปรึกษาแนะนำ

สืบเสาะข้อเท็จจริง เพื่อรวบรวมสถานการณ์ปัญหา ผลกระทบ และสาเหตุของการ
ถูกระงับการคุ้มครองทั้งแนวทางการคุ้มครองเด็กและวางแผนให้ความช่วยเหลือ

๕) การคุ้มครองเบื้องต้นและการวางแผนให้ความช่วยเหลือ พนักงานสอบสวน
และทีมสหวิชาชีพร่วมกันพิจารณาให้ความคุ้มครองเบื้องต้น โดยดำเนินการดังนี้

๕.๑) การจัดให้มีการคุ้มครองเบื้องต้น โดยการติดตามและประเมิน
สถานการณ์ที่แนะนำให้ร้องทุกข์ไปอาศัยอยู่กับอาว่ามีความปลอดภัยหรือไม่ พอลังไป
ทำร้ายหรือพาตัวกลับไปอยู่กับพ่ออีกหรือไม่ หากไม่ปลอดภัย หรือมีความจำเป็น
จะต้องดำเนินการ**ประสานส่งต่อ** ให้ผู้ถูกระงับการคุ้มครองเข้าพักชั่วคราวที่บ้านพักเด็ก
และครอบครัว ซึ่งเป็นหน่วยงานราชการต่อไป

๕.๒) การให้คำแนะนำด้านกฎหมาย จากการพำน้องทุกข์/ผู้ถูกระงับการคุ้มครอง
จากบุคคลในครอบครัวไปตรวจร่างกาย และจากการพูดคุยสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม
ทั้งจากน้องทุกข์และอา ได้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า นอกจากน้องทุกข์จะถูกล่วงละเมิดทางเพศ
อย่างต่อเนืองแล้ว น้องทุกข์ยังมีสภาพจิตใจที่หวาดระแวง กลัวพ่อจะมาตามกลับบ้าน
และทำร้าย น้องทุกข์ยังเล่าให้อาฟังว่ายังถูกล่วงละเมิดทางเพศอีกด้วย

ทีมสหวิชาชีพมีความเห็นว่าควรมีการแจ้งความดำเนินคดี ทั้งพ่อและปู่
ของน้องทุกข์ที่กระทำความรุนแรงทางร่างกาย จิตใจ และทางเพศ

๕.๓) การจัดให้มีการฟื้นฟูสภาพจิตใจ โดยทีมสหวิชาชีพร่วมกันวางแผน
การคุ้มครองสวัสดิภาพน้องทุกข์ ให้น้องทุกข์เข้ากระบวนการฟื้นฟูจิตใจ โดยนักจิตวิทยา
ของโรงพยาบาล

๖) การดำเนินการช่วยเหลือ

๖.๑) การคุ้มครองสวัสดิภาพ ผู้ถูกระงับการคุ้มครอง และครอบครัวได้รับการคุ้มครอง
สวัสดิภาพดังนี้

๖.๑.๑) การจัดหาที่พักชั่วคราว จัดหาสถานที่ปลอดภัยให้ผู้ถูกระงับการคุ้มครองที่เป็นเด็ก
คือ ให้อยู่ในความดูแลของญาติที่บ้านของอา และมีการติดตามเพื่อประเมิน
ความปลอดภัยของผู้ถูกระงับการคุ้มครอง

๖.๑.๒) การตรวจสุขภาพกายและสุขภาพจิตผู้ถูกระงับการคุ้มครอง โดยประสานส่งต่อ
ให้ผู้ถูกระงับการคุ้มครอง/ผู้เสียหายได้รับการตรวจร่างกาย และจัดให้มีการตรวจสุขภาพจิตเด็ก
ที่โรงพยาบาลของรัฐ

๖.๒) การดำเนินการทางกฎหมาย ในการคุ้มครองผู้ถูกระงับการคุ้มครองตามกระบวนการ
ให้ความช่วยเหลือ และคุ้มครองผู้ถูกระงับการคุ้มครองด้วยความรุนแรงในครอบครัว
มีการดำเนินการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระงับการคุ้มครองด้วยความรุนแรงในครอบครัว
พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ
ดังนี้

๖.๒.๑) การร้องทุกข์ ผู้ถูกระงับการคุ้มครองซึ่งเป็นผู้เสียหายเข้าร้องทุกข์ (แจ้งความ)
ต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีกับพ่อและปู่

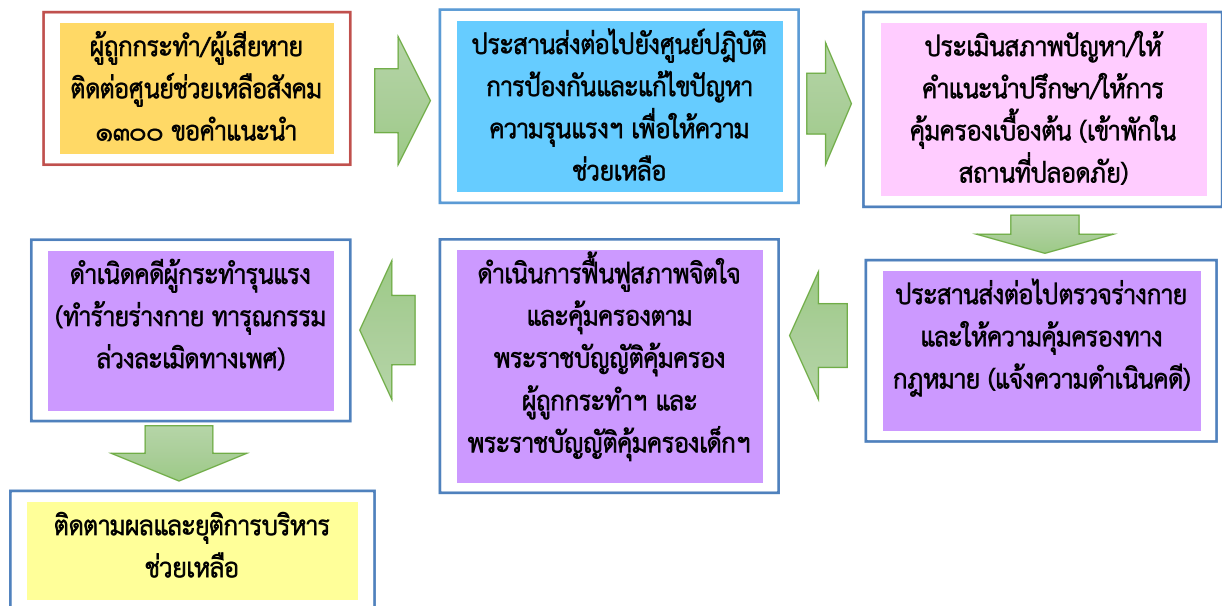
๖.๒.๒) พนักงานเจ้าหน้าที่ได้จัดให้มีการประชุมทีมสหวิชาชีพเพื่อช่วยเหลือ
ผู้ถูกระงับการคุ้มครอง (case conference) ให้ผู้ถูกระงับการคุ้มครอง/ผู้เสียหายที่เป็นเด็กพบทีมสหวิชาชีพ
เช่น นักสังคมสงเคราะห์ จิตแพทย์/นักจิตวิทยา เจ้าหน้าที่บ้านพักเด็กและครอบครัว

เจ้าหน้าที่ตำรวจ/พนักงานสอบสวนหญิง เจ้าหน้าที่จากศูนย์พึ่งได้ จากโรงพยาบาลของรัฐ เพื่อประเมินสุขภาพจิตของเด็ก หาสาเหตุและผลกระทบของการถูกระหาคความรุนแรง รวมทั้งให้คำปรึกษาแนะนำ ผู้เชี่ยวชาญแต่ละวิชาชีพร่วมกันวางแผนเพื่อกำหนดแนวทางการให้ความช่วยเหลือ

ผลจากการดำเนินการตามกระบวนการดังกล่าว ผู้ถูกระหาคและญาติตัดสินใจดำเนินคดีกับพ่อและปู่ โดยให้อา (ผู้หญิง) เป็นผู้ดูแลน้องมุก

๖.๒.๓) การดำเนินคดีกับผู้กระทำรุนแรงในครอบครัวกับผู้กระทำที่เป็นพ่อและปู่ของผู้เสียหายจากการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ทั้งการทำร้ายร่างกาย การกระทำทารุณกรรมต่อเด็ก และการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก

๗) การติดตามผลการดำเนินงาน และยุติการให้บริการช่วยเหลือ จากการดำเนินการให้ความคุ้มครองสวัสดิภาพผู้ถูกระหาครุนแรงที่เป็นเด็ก โดยผู้กระทำเป็นบุคคลในครอบครัว เจ้าหน้าที่ของศูนย์ปฏิบัติการฯ และพนักงานเจ้าหน้าที่ ได้มีการติดตามความคืบหน้า ผลการฟื้นฟูสภาพจิตใจของผู้ถูกระหาคฯ และการดำเนินคดีผู้กระทำ โดยคดีสิ้นสุดลง และมีการลงโทษผู้กระทำตามกฎหมายอาญา พบว่าผู้ถูกระหาคมีสภาพจิตใจที่ดีขึ้น ได้รับการดูแลช่วยเหลือจากอาและครอบครัว ได้กลับไปเรียนหนังสือได้ตามปกติ และได้รับอนุญาตให้ไปพักอาศัยที่หอพักที่ใกล้กับสถานศึกษา จึงยุติการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกระหาครายนี้

ภาพที่ ๑๐ แผนภูมิการคุ้มครองสวัสดิภาพผู้ถูกระหาครุนแรง
ในครอบครัวกรณีที่เป็นเด็ก

